

Sygn. akt I C 1192/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Michalska-Księżyk

Protokolant: sekr. sądowy Agata Drachal

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **Kancelarii (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.**

przeciwko **D. W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego D. W. na rzecz powoda Kancelarii (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. kwotę 880 zł (słownie: osiemset osiemdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 12.07.2014r. do dnia 31.12.2015r., a od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz kwotę 390,30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 360,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
2. powództwo oddala w pozostałym zakresie;
3. wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn.akt I C 1192/15

UZASADNIENIE

Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wystąpiła przeciwko D. W. z powództwem o zapłatę kwoty 1374 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12.07.2014 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. w W., za pośrednictwem platformy internetowej, umowę pożyczki na kwotę 880 zł. Zgodnie z treścią łączącej strony umowy, D. W. zobowiązany był zwrócić na rzecz pożyczkodawcy kwotę 1374 zł do dnia 11.07.2014r. Pozwany nie dokonał spłaty zadłużenia. W dniu 04.05.2015r. (...) Sp. z o.o. w W. dokonała cesji wierzytelności przysługującej jej wobec pozwanego na rzecz Kancelarii (...) S.A. w K., o czym pozwany został pisemnie poinformowany.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie, nie stawiał się również na rozprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany D. W. w dniu 11 czerwca 2014r. zawarł z (...) Sp. z o.o. w W., jako poprzednikiem prawnym (...) Sp. z o.o. w W., umowę ramową pożyczki krótkoterminowej, na podstawie której (...) Sp. z o.o. w W. jako pożyczkodawca, zobowiązał się udzielić pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 880 zł, na wniosek złożony drogą elektroniczną. Zawarcie umowy nastąpiło przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, poprzez utworzenie przez pozwanego na stronie internetowej pożyczkodawcy www.kredito24.pl „konta użytkownika”. W tym celu pożyczkobiorca wypełnił formularz rejestracyjny oraz zaakceptował treść warunków umowy. Następnie pozwany uiszczył 0,01 zł tytułem opłaty

rejestracyjnej, a pożyczkodawca dokonał weryfikacji zgodności danych wykorzystywanych w toku tworzenia konta z danymi z przelewu dokonanego przez pożyczkobiorcę. Pożyczkodawca przesłał pozwanemu warunki umowy.

Dowód: ramowa umowa pożyczki k. 21- 24,

Pozwany otrzymał pożyczkę w łącznej kwocie 880 zł w dniu 11.06.2014r.

Dowód: potwierdzenie dokonania przelewu k. 25.

Dnia 04.05.2015 r. powód zawarł z (...) Sp. z o.o. w W., jako następcą prawnym (...) Sp. z o.o. w W., umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której nabył m.in. wierzytelność w stosunku do D. W. z tytułu umowy pożyczki z dnia 11.06.2014r.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 04.05.2015 r. k. 16-18.

Pismem z dnia 04.05.2015 r. Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K. wezwała pozwanego do zapłaty kwoty w łącznej wysokości 1374 zł, w terminie 7 dni, z tytułu zaciągniętego zobowiązania.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 04.05.2015 r. k. 29.

Pozwany nie uiszczył należności opisanej w piśmie powoda z dnia 04.05.2015r.

Dowód: bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Ustalenia faktyczne zostały poczynione na podstawie dokumentów prywatnych (art. 245 k.p.c.).

W myśl art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która wywodzi z nich skutki prawne oraz art. 3 k.p.c. zobowiązujący strony do dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiania dowodów. Ciężar dowodu spoczywa na powodzie, aż do udowodnienia faktów będących podstawą żądania. Później następuje jego przesunięcie na stronę pozwaną.

Jak stanowi art. 354 § 1 k.c., dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości

W świetle art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

W ocenie sądu strona powodowa wykazała zasadność roszczenia, tak w zakresie zaciągniętej przez pozwanego pożyczki krótkoterminowej i niespłacenia pożyczki w umówionym terminie, jak i przeniesienia wierzytelności z tytułu tego zobowiązania na rzecz powoda. Cesja wierzytelności została przez stronę powodową właściwie udokumentowana, zaś w załączniku do dokumentu zindywidualizowano wierzytelność względem pozwanego. Z tej przyczyny sąd uwzględnił żądanie, co do należności głównej w kwocie 880 zł, jak i odsetek ustawowych liczonych od dnia 12.07.2014r. (art. 481 k.c. oraz art. 481 k.c. z uwzględnieniem jego nowelizacji z dnia 09.10.2015, Dz. U. 2015, poz. 1830).

Natomiast za nieudowodnione sąd uznał żądanie pozwu w zakresie zapłaty pozostałej części żądanej kwoty, tj. w łącznej wysokości 494 zł. Niewątpliwie to na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, jakie elementy częściowe składają się na dochodzone roszczenie. Tymczasem strona powodowa w uzasadnieniu pozwu ograniczyła

się do lakonicznego stwierdzenia, że uzgodniona i zaakceptowana całkowita należność z tytułu umowy pożyczki, którą pozwany zobowiązał się zwrócić, wynosi 1374 zł, z czego kwota pożyczki to 880 zł. Nie wyjaśnił natomiast, jakie wartości cząstkowe, z tytułu jakich należności, składają się na roszczenie w kwocie 494 zł. Sąd tym samym nie miał możliwości dokonania weryfikacji, tak prawidłowości ich obliczenia, jak i zasadności obciążenia nimi pozwanego. Nie wiadomo, czy w skład pozostałej części należności w łącznej wysokości 494 zł wchodzi koszty windykacyjne, opłaty, odsetki, czy prowizja. Taki stan rzeczy skutkowało oddaleniem powództwa w części dotyczącej należności w kwocie 494 zł.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i § 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawiał się również na rozprawę, wobec czego należało wydać wyrok zaoczny.

W tym stanie rzeczy sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 880 zł, oddalając powództwo w zakresie kwoty 494 zł.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności uzasadnia z kolei przepis art. 333 § 1 punkt 3 k.p.c., który nakazuje, w przypadku wydania wyroku zaocznego, nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

Na zasądzoną kwotę w wysokości 390,30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w oparciu o treść art. 98 kpc, składa się należność z tytułu wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika – 360 zł, zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radcowskie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2002 roku Nr 163, poz. 1349 ze zm.), opłata od pozwu w kwocie 30 zł oraz uiszczona przez stronę powodową prowizja e- Card w kwocie 0,30 zł.

Biorąc pod rozwagę poczynione ustalenia faktyczne, treść przywołanych przepisów prawa oraz przeprowadzone rozważania należało orzec jak w sentencji.